

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

24 aprilie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte – Constantin Gurschi,

Judecători – Ion Arhiliuc și Olga Adam, examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de Procurorul General, Valeriu Zubco împotriva încheierii judecătorului de instrucție al Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 24 august 2012, cu privire la respingerea demersului procurorului în procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău, I. Buliga privind recunoașterea legalității percheziției efectuate la domiciliul temporar a lui Vîlcov Iuri.

Termenul de examinare a recursului în anulare de la 29 martie 2013 pînă la 24 aprilie 2013.

CONSTATĂ:

1. Prin ordonanța procurorului în Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău, Igor Buliga din 24 august 2012, s-a dispus efectuarea percheziției la domiciliul cet. Cînev Valentin Ion, a. n. 06.10.1987 în mun. Chișinău, str. Albișoara 80/6 ap. 99 în scopul descoperirii și ridicării obiectelor și instrumentelor ce au fost folosite la pregătirea și săvîrșirea infracțiunii, precum și alte obiecte care au importanță pentru cauza penală.

2. Procurorul în Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău, I. Buliga, la 24 august 2012, în baza art. 125 alin. (4), (5); 301 alin. (1), (2) CPP prin demersul înaintat judecătorului de instrucție al Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, a solicitat legalizarea percheziției, efectuate la 24 august 2012 la domiciliul cet. Cînev Valentin.

3. Prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 24 august 2012, a fost respins demersul procurorului în procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău I. Buliga privind recunoașterea legalității percheziției efectuate la domiciliul temporar a lui Vîlcov Iu. din mun. Chișinău str. Albișoara 80/6, ap. 99, iar percheziția efectuată a fost considerată ilegală.

4. Procurorul General, Valeriu Zubco, invocînd prevederile art.452 alin.(3), 453 alin. (1) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs în anulare încheierea nominalizată, solicitînd casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie admis demersul procurorului și confirmat rezultatul percheziției efectuate la 24 august 2012 pe adresa mun. Chișinău str. Albișoara 80/6, ap. 99, recunoscînd-o ca fiind legală deoarece instanța la emiterea încheierii, nu a ținut pe deplin cont de prevederile art. 125 alin. (4); 301 alin. (2) CPP, prin urmare fiind încălcată legalitatea

procesului penal și accesul liber la justiție, încălcări care constituie un viciu fundamental ce afectează hotărîrea atacată.

5. Examinînd admisibilitatea recursului în anulare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal consideră necesară dispunerea inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

5.1. La 27 octombrie 2012 a intrat în vigoare Legea nr.66 din 05.04.2012 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală.

Potrivit art.452 alin.(1) CPP (*în redacția Legii nr.66 din 05.04.2012, în vigoare 27.10.2012*), procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate la art. 401 alin.(1) pct.2) și 3), precum și, în numele acestor persoane, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărîrii judecătorești irevocabile după epuizarea căilor ordinare de atac.

Prezentul recurs este depus la 09 noiembrie 2012, deci după intrarea în vigoare a Legii nr.66 din 05.04.2012, or, la desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească, - prevederi stipulate în art.3 Cod de procedură penală, astfel legea procesual penală nu are efect ultraactiv.

În acest context, Colegiul penal, observă că recurentul a trecut cu vederea faptul că, alin. (2), (3) art.452 CPP, au fost excluse prin Legea nr.66 din 05.04.2012, în vigoare 27.10.2012. Astfel spus, autorul recursului și-a întemeiat recursul pe o normă de drept procedural abrogată - alin.(3) art.452 CPP și, totodată neluîndu-se în considerație că potrivit alin. (8) art. 305 CPP, în redacția Legii nr.66 din 05.04.2012, în vigoare 27.10.2012, încheierea judecătorului de instrucție adoptată în condițiile art.305 CPP, poate fi contestată cu recurs la curtea de apel.

Așa fiind, Colegiul penal, menționează că încheierea judecătorului de instrucție, adoptată în speța examinată, nu cade sub categoria hotărîrilor irevocabile prevăzute de alin.(1) art.452 CPP.

Or, noțiunea de "*hotărîrii judecătorești irevocabile după epuizarea căilor ordinare de atac*", nu cuprinde încheierile adoptate de către judecătorul de instrucție, dar se referă la sentințele adoptate de instanțele de judecată care au parcurs căile ordinare de atac, astfel, în acest sens legiuitorul a prevăzut la alin.(2) art.455 CPP, că cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă:

denumirea instanței care **a pronunțat sentința;**

denumirea instanței care **a adoptat decizia în apel;**

denumirea instanței care **a adoptat decizia în recurs.**

Prin urmare, noile modificări survenite în procedura penală, permit de a conchide că hotărîrile adoptate de judecătorul de instrucție în temeiul alin.(7), (8) art.305 CPP, pot fi atacate cu recurs la curtea de apel, decizia căreia, pronunțată în temeiul art. 449 CPP devine irevocabilă în sensul alin. (4) art. 466, coroborat cu alin. (5) Cod de procedură penală și, respectiv nu mai poate fi examinată în ordinea recursului în anulare.

Potrivit art. 453 alin. (2) CPP, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol.

În atare circumstanțe, Colegiul penal conchide că, în speță se impune soluția inadmisibilității recursului în anulare declarat de Procurorul General, Valeriu Zubco,

deoarece nu este prevăzută o asemenea cale de atac pentru încheierea judecătorului de instrucție adoptată în ordinea prevederilor art.125, 305, 306 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. 432 alin.(1) – (2) pct.1) și art.456 CPP, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de Procurorul General, Valeriu Zubco împotriva încheierii judecătorului de instrucție al Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 24 august 2012, cu privire la respingerea demersului procurorului în procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău, I. Buliga privind recunoașterea legalității percheziției efectuate la domiciliul temporar a lui Vîlcov Iuri.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 15 mai 2013.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Ion Arhiliuc

Olga Adam

Curtea Supremă de Justiție

DISPOZITIVUL DECIZIEI

24 aprilie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte – Constantin Gurschi,

Judecători – Ion Arhiliuc și Olga Adam, examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de Procurorul General, Valeriu Zubco împotriva încheierii judecătorului de instrucție al Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 24 august 2012, cu privire la respingerea demersului procurorului în procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău, I. Buliga privind recunoașterea legalității percheziției efectuate la domiciliul temporar a lui Vîlcov Iuri.

Termenul de examinare a recursului în anulare de la 29 martie 2013 pînă la 24 aprilie 2013.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) – (2) pct.1) și art.456 CPP, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de Procurorul General, Valeriu Zubco împotriva încheierii judecătorului de instrucție al Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 24 august 2012, cu privire la respingerea demersului procurorului în procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău, I. Buliga privind recunoașterea legalității percheziției efectuate la domiciliul temporar a lui Vîlcov Iuri.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată se va pronunța la 15 mai 2013.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Ion Arhiliuc

Olga Adam